

ע"פ 4095/18 - פלוני נגד מדינת ישראל, פלונית

בבית המשפט העליון

ע"פ 4095/18 - א'

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: פלוני

נ ג ד

המשיבים: 1. מדינת ישראל
2. פלונית

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
בתל אביב-יפו בתפ"ח 27219-03-16 מיום
25.4.2018 שניתן על ידי כב' השופטים ש' דותן, מ' לוי
ו-י' לוי

בשם המבקש: עו"ד משה מורגנשטרן
בשם המשיבות: עו"ד עילית מידן

החלטה

1. בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר שהושת על המבקש בגזר דינו של בית המשפט המחוזי בתל-אביב בתפ"ח 27219-03-16 (כב' השופטים ש' דותן, מ' לוי ו-י' לוי) מיום 25.4.2018, וזאת עד להכרעה בערעורו.

2. המבקש הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירות מין בתוך המשפחה. באישום הראשון הורשע המבקש בריבוי מקרים של עבירות אינוס בקטינה בת משפחה מתחת לגיל 14, ריבוי מקרים של מעשה סדום בקטינה בת עמוד 1

משפחה וריבוי מקרים של מעשה מגונה בקטינה בת משפחה, כולן - עבירות שביצע במתלוננת א', בתה של בת זוגתו באותה עת מאז היותה בת 11.5 ועד הגיעה לגיל 14. באישום השני הורשע המבקש בעבירה אחת של מעשה מגונה בקטינה בת משפחה שביצע במתלוננת ב', אחותה של א', בהיותה בת 8. בשל כך הוטלו על המבקש 15 שנות מאסר בניכוי ימי מעצרו, מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת בסך של 100,000 ש"ח.

3. המבקש הגיש הודעת ערעור על הרשעתו ולחילופין, על חומרת עונשו, ובד בבד הגיש בקשה זו לעיכוב ביצוע עונש המאסר. עיכוב ביצוע לעונש המאסר ניתן עד למתן החלטה אחרת (החלטות מיום 23.5.2018 ומיום 30.5.2018).

4. בבקשה עמד המבקש על עיקרי טענותיו בערעור, משנימוקי הערעור עצמם טרם הוגשו, וטען כי סיכויי הערעור על הכרעת הדין טובים. לטענתו, הרשעתו מעוררת קושי משום שהיא מבוססת על העדפת גרסת המתלוננת בבית המשפט, למרות שגרסה זו שונה מהגרסה שמסרה במשטרה ואשר עליה מבוסס כתב האישום. לכן, לטענתו, קיימת סתירה פנימית בהכרעת הדין, שבה הורשע בעבירות כפי שתוארו בכתב האישום, אף שתיאורם שם שונה מהתיאורים שמסרה המתלוננת בעדותה בבית המשפט. בנוסף טען המבקש כי בית המשפט קמא לא נימק מדוע אין בסתירות שנפלו בגרסתה של א' כדי לפגום במהימנותה ומדוע העדיף את גרסתה על פני גרסת המבקש. עוד נטען כי בית המשפט קמא מצא חיזוקים לעדותה של א' בעדויותיהם של עדי התביעה אף שתיארו את האירועים באופן שונה מהתיאורים שמסרה א'. בנוסף טען כי התביעה לא הביאה עדים רלוונטיים לעדות וכן נטען לקיומם של מחדלי חקירה בכך שלא נחקרו אחיה של המתלוננת א' וכן כי בית המשפט קמא ביטל באבחנת יד ראיות שהביאה ההגנה מהן עולה כי במשך שנים ועד סמוך למועד הגשת התלונה ניהלו המתלוננות קשר חברי וחם עם המבקש. לטענת המבקש, כל אלו כמו גם השיהוי הרב שבהגשת התלונה ובצע כסף כמניע להגשתה, מעלים ספק סביר באשמתו.

בנוסף טען המבקש כי גם אם ערכאת הערעור לא תתערב בקביעות המהימנות, אין בנמצא תוספת ראייתית לגרסתן של המתלוננות. לשיטת המבקש יסוד הפרשה בקנוניה ולכן נדרשת ראייה חיצונית אובייקטיבית למעשיו של המבקש, וזו אינה בנמצא. כן נטען כי מצבה הנפשי של המתלוננת א' נובע מהנסיבות חייה הקשות ואינו קשור למעשיו הנטענים של המבקש.

המבקש הצביע גם על הנסיבות הנלוות המצדיקות מתן עיכוב ביצוע, והן: גילו ומצבו המשפחתי (בן 37, נשוי ואב לילדים); העדר עבר פלילי; העבירות שיוחסו לו בוצעו בין השנים 2005-2008 ומאז לא נפתחו נגדו תיקים נוספים; שהייתו במעצר ולאחר מכן במעצר באיזוק אלקטרוני כשהוא מורחק ממשפחתו; התייצבותו לכל הדיונים במועד; חלופי הזמן מאז בצוע העבירות הנטענות לפני למעלה מעשור וללא שנפתחו נגדו תיקים חדשים; מתן ערבויות גבוהות ביותר להבטחת התייצבותו; הסיכון הנשקף ממנו לציבור קטן והעדר חשש כי ינסה להימלט מן הדין.

5. בדיון שהתקיים לפניי, הביעה ב"כ המשיבה את התנגדותה לבקשה. לשיטתה, סיכויי הערעור נמוכים. המדובר בטענות לגבי קביעות מהימנות שערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בהן, בייחוד שעה שמדובר בעבירות מין במשפחה שבוצעו בקטינה לאורך שנים. כן נטען כי בית המשפט קמא התמודד עם הסתירות וציין כי אין הן פוגעות בליבת הדברים. עוד נטען כי המתלוננת א' סיפרה את הדברים לאורך השנים לאנשים שונים וכן כי נמצאו חיזוקים לגרסתה, ובפרט מצבה הנפשי. בנוסף, נטען כי סיכויי הערעור נמוכים גם ביחס לחומרת העונש, בהינתן כי מדובר במעשים רבים וחמורים שבוצעו לאורך תקופה ארוכה ושהסבו למתלוננת נזק קשה.

6. לאחר שעיינתי בהכרעת הדין ובגזר הדין, בהודעת הערעור ובטענות הצדדים בכתב ובעל-פה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.
7. בחינת עניינו של המבקש לאור מכלול השיקולים שעל בית המשפט לשקול בבקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר (ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241, 275 ואילך (2000)), הביאתני למסקנה כי דין הערעור להידחות.
8. המבקש הורשע בביצוע עבירות מין במשפחה, אותן ביצע בשתי קטינות, כשלגבי אחת מהן מדובר במעשים חמורים ביותר שבוצעו לאורך מספר שנים בילדות צעירות. הכרעת דינו של בית המשפט מפורטת ומבוססת על הערכת המהימנות של שתי המתלוננות ושל עדים נוספים ועל דחיית גרסת המבקש כבלתי מהימנה. בנוסף, לגרסתה של המתלוננת א' נמצאו חיזוקים, ובכלל זה: מצבה הנפשי, עדויות של עדים אחרים על כך שהמתלוננת סיפרה להם על מעשיו של המבקש זמן רב לפני הגשת התלונה וגרסתה של ב', המתלוננת השנייה. כך גם ראה בית המשפט בגרסתה של א' חיזוק לגרסתה של ב'. בית המשפט גם דחה את טענת העלילה ושיתוף הפעולה בין המתלוננות בקובעו כי ב' כלל לא רצתה להתלונן.
- בלב השגותיו של המערער על הכרעת הדין עומדת הערכת המהימנות של המתלוננת א'. ברגיל, אין ערכאת הערעור נוטה להתערב בקביעות מהימנות של הערכאה הדיונית, בשל היתרון הנעוץ ביכולתה של הערכאה הדיונית להתרשם מן העדים באופן בלתי אמצעי. מבלי לקבוע מסמרות בעניין, הרי שהעיון בהכרעת הדין על נימוקיה, לרבות העובדה כי ההגנה נמנעה מלהגיש לבית המשפט את אמרותיה של א' במשטרה על מנת להצביע על הסתירות בין לבין עדותה, מעלה כי הסיכוי שהשגות המבקש תתקבלנה, אינו גבוה.
9. טעמי הערעור על חומרת העונש לא פורטו בבקשה ועל פניו גם בהיבט זה הערעור אינו נושא סיכוי רב להפחתה משמעותית בעונש. לנוכח תקופת המאסר הארוכה, חומרת העבירות, שבוצעו לאורך מספר שנים והנזק הכבד שנגרם לא', קטן החשש כי המבקש ירצה חלק ניכר מעונשו בטרם ידון ערעורו.
10. בנסיבות אלו, אין הצדקה לעיכוב העונש, הגם שהמבקש נעדר עבר פלילי ולא נפתחו נגדו תיקים חדשים בזמן הרב שחלף מאז ביצוע העבירות ואף שהוא עצור באיזוק אלקטרוני, התייצב לכל הדיונים וניתנו ערבויות גבוהות להבטחת התייצבותו. בנסיבות אלה, יש משמעות לתחילת ריצוי העונש בסמוך למתן גזר הדין, מטעמים של אכיפה אפקטיבית והרתעת עבריינים פוטנציאליים (ע"פ 4213/15 פלוני נ' מדינת ישראל (24.6.2014)).
11. אשר על כן, הבקשה נדחית. המבקש יתייצב לריצוי עונשו ביום 1.7.2018 עד השעה 10:00 בבית המעצר ניצן, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשבידו תעודת זהות או דרכון, ועותק מהחלטה זו. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, בטלפונים 08-9787336, או 08-9787336.

ניתנה היום, כ"ד בסיון התשע"ח (7.6.2018).

ש ו פ ט

עמוד 3

